



GATE
21



Markedsdialog om genbrugelige handsker

Afholdt den 29. januar 2026

Markedsdialogen samlede centrale aktører på tværs af værdikæden for genbrugelige handsker, fra offentlige aftagere, hjemmeplejen, klinikere, hygiejnesygeplejersker og leverandører til forskere og standardiseringseksperter. Formålet var at identificere de væsentligste barrierer og pege på konkrete handlinger, der kan bringe markedet fra piloter og undersøgelser til implementering.

Igennem dagen, blev konkrete piloter og forsøg med genbrugelige handsker præsenteret, og deltagerne deltog i en samskabende workshop, hvor konkrete udfordringer blev foldet ud og diskuteret. Dagen sluttede af med at identificere anbefalinger til det videre arbejde. Gennem dialogerne tegnede der sig et klart billede;

Potentialet for genbrugelige handsker er til stede, men realisering kræver samtidige indsatser inden for regulering, økonomi, organisering og praksis. Udfordringerne kan ikke løses isoleret, idet de hænger tæt sammen og forudsætter koordination på tværs af aktører og organisatoriske niveauer.

Følgende opsamling samler de vigtigste udfordringer og anbefalinger og omsætter dem til handlingsorienterede greb, der kan fungere som afsæt for videre arbejde, pilotprojekter og beslutninger.

Udfordring:

Regulering, dokumentation og tillid til sikkerhed

Genbrugelige handsker skal leve op til krav som både medicinsk udstyr og personligt værnemiddel. Samtidig er det uklart, hvordan kravene dokumenteres og anvendes ved vask og genbrug. Handsker fungerer også som et symbol på hygiejne og professionalisme i klinikken, og usikkerhed om praksis og dokumentation påvirker tilliden til sikkerhed og korrekt brug.

– Udfordringen er udpeget på baggrund af studier og erfaringer fra Roskilde Universitet, Abena og Dansk Standard.

Hvad består udfordringen af og hvorfor er den svær at løse

Sikkerhed

Der er behov for klar og let tilgængelig information om produktet samt tydelige procedurer for, hvordan den rette type handske anvendes korrekt i praksis. Man skal kunne have tillid til, at genbrugelige handsker er lige så sikre som engangshandsker og at de opleves som en reel beskyttelse i arbejdet. Manglende eller uklar instruktion kan føre til forkert anvendelse og falsk tryghed.

Dokumentation

Der er behov for tydelig dokumentation for, at handskerne er testet. Det er særligt vigtigt med klarhed om, hvem der tester, hvad der testes, og hvor testene foregår, så dokumentationen er gennemsigtig og sporbar.

Regulering

Lovgivning og regler på området opleves som uklare og vanskelige at navigere i. Genbrugelige handsker skal både leve op til krav som medicinsk udstyr (MDR) og personligt værnemiddel (PPE), hvilket skaber kompleksitet. Der er desuden usikkerhed om, hvordan regulering og test dækker anvendelse i kemiske sammenhænge.

Anbefalinger til handling

Klare rammer for korrekt brug i praksis

Der er behov for tydelige, lokale procedurer for brug af genbrugelige handsker – før, under og efter brug. Arbejdsgange og adfærd skal baseres på fælles retningslinjer, så korrekt håndtering ikke bliver personafhængig. Det skal være tydeligt, hvad korrekt brug er i forskellige kliniske situationer, og hvordan lovgivning omsættes til praksis lokalt.

Styrk viden og gennemsigtighed om produkt og sikkerhed

Tillid til genbrugelige handsker forudsætter viden. Brugerne skal have adgang til klar og letforståelig information om produktet, med særlig vægt på hvad handsken kan, og hvad den ikke kan. Dokumentation om hygiejne, sikkerhed og regulering skal være synlig og konkret, så det er tydeligt, hvad man reelt kan stole på, og hvilke antagelser der ligger bag.

Understøt læring, træning og ledelsesopbakning

Undervisning og løbende træning i korrekt brug, sortering og håndtering er afgørende for at skabe tillid i praksis. Samtidig peger deltagerne på, at tillid til sikkerhed er ledelsesafhængig. Ledelsen skal aktivt bakke op om afprøvning, læring og justering og skabe rum for kontrollerede tests, hvor erfaringer kan omsættes til forbedrede procedurer.

Sikr korrekt håndtering efter brug

For at opretholde hygiejne og tillid er der behov for klare løsninger for sortering af genbrugelige handsker efter brug. Det skal være let at gøre det rigtige i en travl hverdag, så sammenblanding med andre produkter undgås, og korrekt håndtering understøttes både fysisk og visuelt.

Udfordring:

Høj investeringsrisiko ved nye cirkulære løsninger

Udvikling og implementering af genbrugelige handsker kræver tidlige investeringer i test, dokumentation, logistik og eventuel vask. Risikoen er høj, når efterspørgsel, volumen og langsigtet brug endnu er usikre.

– Udfordringen er udpeget på baggrund af erfaringer fra Abena, Bait og Teknologisk Institut.

Hvad består udfordringen af og hvorfor er den svær at løse

Organisation og prioriteringer

Organisationer balancerer mellem forandringsparathed og behovet for driftssikkerhed. Tværgående omstillinger udfordres af siloer, manglende intern koordinering og begrænsede ressourcer. Ambitioner om bæredygtighed kan være høje, men evnen ressourcerne til at løfte risikoen er begrænset.

Marked og efterspørgsel

Efterspørgslen er usikker, og det er uklart, om der er tilstrækkelig volumen og stabilitet i markedet. Markedet for cirkulære løsninger er umodent, og løsningerne er endnu ikke afprøvet i større skala. Tidlige investeringer kan fastholde aktører i produkter, fordi der allerede er investeret betydelige ressourcer.

Økonomi og investeringsrisiko

Der er høj økonomisk risiko forbundet med tidlige investeringer, da omkostningerne ligger forud for dokumenteret effekt. Udviklingsprojekter passer ofte dårligt ind i eksisterende økonomiske strukturer og falder mellem udvikling og drift. Offentlige aktører har en relativt lavere økonomisk risiko, men også mindre fleksibilitet.

Samarbejdsformer og partnerskaber

Cirkulære løsninger kræver nye former for samarbejde på tværs af værdikæden. Det er uklart, hvordan risiko, ansvar og gevinster skal fordeles, og der mangler gennemprøvede samarbejdsmodeller. Konkurrence er en særlig udfordring, når aktører både skal samarbejde og konkurrere.

Regulering og rammevilkår

Lovgivning og udbudsregler kan begrænse fleksibiliteten i udviklings- og afprøvningsfasen. Det er svært at kombinere krav om konkurrence og behovet for tæt samarbejde i udviklingen af nye løsninger.

Usikkerhed om effekt og værdi

Forretningsmodeller for cirkulære løsninger som genbrugelige handsker er ofte uklare eller uprøvede. Dertil er det vanskeligt at dokumentere og værdisætte CO₂-reduktioner på en måde, der understøtter investeringer. Når gevinsterne er langsigtede eller usikre, falder investeringslysten.

Anbefalinger til handling

Del risiko gennem samarbejde

Nye cirkulære løsninger kræver, at investeringsrisiko deles på tværs af aktører. Fælles pilotprojekter og fælles skalering kan reducere risikoen for den enkelte aktør og skabe grundlag for videre udbredelse, hvis løsningen virker i praksis.

Skab rum for risikovillig kapital og udviklingsprojekter

Der er behov for puljer og finansieringsformer, der tilføre økonomiske og faglige ressourcer, selvom resultatet ikke er kendt på forhånd. Accept af usikkerhed fremhæves som en nødvendig forudsætning for innovation.

Arbejd med længere aftaler og fleksible kontrakter

Korte kontrakter og faste udbudsrammer passer dårligt til cirkulære løsninger. Der er behov for længerevarende aftaler og kontraktforløb, som giver tid og mulighed for afprøvning, justering, implementering og skalering.

Udvikl fælles økonomiske modeller og business cases

Der er behov for klarhed over økonomien, ikke kun pris, men samlede omkostninger herunder bl.a. personaleressourcer og materialet ressourceforbrug samt de forbundne gevinster. Udvikling af fælles økonomiske modeller og win-win-strukturer kan skabe fælles ejerskab og et stærkere beslutningsgrundlag.

Forankr initiativer i ledelsen

Ledelsesmæssig opbakning er afgørende. Identifikation af og samarbejde med villige ledelser, fx på hospitalsniveau, er en nøgle til at skabe legitimitet, frigøre ressourcer og sikre beslutningskraft i udviklings- og testforløb.

Udfordring: Økonomi og værdisætning af CO₂

CO₂-reduktioner og miljøeffekter indgår uklart i beslutningsgrundlaget. Indkøb fokuserer ofte på stykpris frem for totaløkonomi, hvilket gør det vanskeligt at prioritere genbrugelige handsker på trods af dokumenterede klimafordele.

– Udfordringen er udpeget på baggrund af erfaringer fra Abena, Bait og Teknologisk Institut.

Hvad består udfordringen af og hvorfor er den svær at løse

Økonomi og indkøbspraksis

Pris og kortsigtet økonomi vægtes højere end klima og CO₂-reduktion. Økonomi er det primære styringsparameter i mange indkøb, og CO₂ indgår sjældent systematisk i beslutningsgrundlaget. Samtidig mangler der økonomiske incitamenter til at vælge mere klimavenlige løsninger.

Etablerede aftaler og beslutningsrum

Store og eksisterende indkøbsaftaler er vanskelige at ændre eller afvige fra. Det begrænser mulighederne for at afprøve nye løsninger og eksperimentere med genbrugelige alternativer i praksis.

Politisk opbakning og krav

Der mangler tydelig politisk opbakning til at prioritere CO₂-reduktion i indkøb. Samtidig er der ikke klare eller ensartede krav om livscyklusvurderinger (LCA) fra producenter, hvilket gør sammenligning og prioritering vanskelig.

Beregning og forståelse af CO₂

Det er vanskeligt at beregne og dokumentere faktiske CO₂-besparelser. CO₂ opleves som et abstrakt og svært håndgribeligt begreb, og gevinsterne er ikke altid tydelige eller lette at kommunikere.

Kompetencer og ressourcer

Der mangler interne kompetencer til at arbejde med LCA og CO₂-beregninger. Samtidig gør tidspres og begrænsede ressourcer i hverdagen det vanskeligt at arbejde systematisk med klima og CO₂.

Anbefalinger til handling

Skab klar økonomisk logik og synlig værdi

Gevinster ved CO₂-reduktion og ressourcebesparelser skal tydeliggøres og sættes i relation til samlede økonomiske omkostninger. Effekter skal vises konkret og sammenligneligt, så bæredygtige løsninger kan vurderes på lige fod med traditionelle alternativer.

Fælles standarder for beregning og dokumentation

Der er behov for fælles standarder for beregning, dokumentation og visualisering af klimaeffekter, fx via LCA. Faste rammer gør det lettere at sammenligne løsninger og skabe tillid til tallene, både i forbindelse med indkøb og i ledelsesbeslutninger.

Støtte til beslutningstagere i indkøb

Beslutningstagere har brug for konkrete værktøjer, der oversætter CO₂-effekter og bæredygtighed til et brugbart beslutningsgrundlag. Det skal være let at se økonomiske konsekvenser, risici og gevinster – også over tid.

Pilotprojekter som dokumentation og risikoreduktion

Pilotprojekter kan bruges til at teste økonomi, klimaeffekter og arbejdsgange i praksis og skabe tryghed hos beslutningstagere. Erfaringer herfra kan danne grundlag for bredere implementering.

Samarbejde på tværs og fælles indsatser

Tværgående samarbejder, fx mellem kommuner eller institutioner, kan reducere økonomisk risiko, skabe volumen og styrke forhandlingskraft. Fælles indkøb og fælles rammer gør cirkulære løsninger mere robuste.

Politisk prioritering og rammesætning

Økonomiske prioriteringer hænger sammen med politiske mål. Tydelig politisk vægtning af bæredygtighed og CO₂-reduktion kan skabe bedre rammer for at integrere klima i indkøb og drift og give plads til nye løsninger.

Udfordring:

Uklart ansvar i cirkulære løsninger

Når der indkøbes både produkt og service (product-as-a-service), opstår nye ansvarsforhold for ejerskab, vask, kvalitet og brug over tid. Det er ofte uklart, hvordan ansvaret fordeles mellem producent, leverandør, vaskeri og aftager.

– Udfordringen er udpeget på baggrund af erfaringer fra Teknologisk Institut, Bait og Dansk Standard.

Hvad består udfordringen af og hvorfor er den svær at løse

Ansvar

Ansvarsfordelingen er uklar mellem producent, leverandør, vaskeri og aftager. Når løsningen både er produkt og en service, bliver det utydeligt, hvem der har ansvaret og hvornår. Ansvar kan skifte over tid i produktets livscyklus uden at være tydeligt aftalt, og det er uklart, hvem der har ansvaret ved fejl, hændelser eller kvalitetsproblemer.

Økonomi

Det er uklart, hvem der bærer den økonomiske risiko og investeringen i cirkulære løsninger. Økonomi og investering er en central årsag til, at udfordringen er svær at løse, og eksisterende økonomiske modeller understøtter ofte ikke cirkulære løsninger.

Logistik

Logistikken bliver kompleks, når produkter flyttes mellem aftager, vask og retur. Det er uklart, hvem der har ansvar for sortering, affaldshåndtering og korrekt håndtering undervejs. Udfordringen forstærkes ved skalering og drift i større volumen.

Indkøb

Udbud og indkøb er ikke indrettet til løsninger, hvor ansvar deles på tværs af aktører. Det er vanskeligt at beskrive og placere ansvar tydeligt i kontrakter og udbud, og indkøbssystemer er primært designet til køb af produkter og ikke cirkulære service-løsninger.

Standarder

Der mangler fælles standarder, som tydeliggør ansvar, kvalitet og roller. Standarder kan skabe tryghed, men er i dag utilstrækkelige eller fraværende, hvilket forstærker usikkerheden i samarbejdet mellem aktører.

Diskurs og forståelse

Der mangler viden om cirkulære løsninger og ansvar. Adfærd og vaner udfordrer implementeringen, og der er behov for et fælles sprog og en fælles forståelse af ansvar i cirkulære løsninger.

Anbefalinger til handling

Fælles standarder og minimumskrav

Udvikle fælles standarder og minimumskrav, der tydeliggør ansvar for kvalitet, sikkerhed og dokumentation over tid. Standarderne skal afklare brugstid, anvendelse, kassationskriterier og ansvarspunkter i hele produktets livscyklus.

Harmonisering af procedurer

Etablere ensartede procedurer for korrekt brug, opbevaring, vask og retur, så ansvar for håndtering og kvalitet er entydigt placeret mellem aktører. Harmonisering på tværs af institutioner understøtter klarere ansvar i drift og skalering.

Tydeliggørelse af roller og ansvar

Afklare og beskrive roller, ansvar og overgange mellem producent, leverandør, vaskeri og aftager, herunder hvem der har ansvar hvornår, og hvem der bærer ansvar ved fejl, hændelser og kvalitetsproblemer.

Tidlig involvering af faglige og regulatoriske miljøer

Inddrage hygiejnespecialister, sundhedsfaglige kompetencer og relevante myndigheder tidligt for at sikre fælles forståelse af ansvar, risici og krav i product-as-a-service-løsninger.

Læring fra internationale erfaringer

Undersøge hvordan ansvar, aftaler og risici håndteres i tilsvarende løsninger internationalt og bruge erfaringerne aktivt i udvikling af danske standarder og praksis.

Fælles sprog og dokumentation

Udvikle et fælles sprog og fælles krav til dokumentation, der understøtter klar ansvarsfordeling, gennemsigtighed. Det kan være med til at skabe tryghed i beslutninger om cirkulære løsninger.

Udfordring:

Logistik, arbejdsgange og oplæring i klinisk praksis

Genbrugelige handsker kræver nye arbejdsgange, tydelige flows og fysisk infrastruktur. I en travl og uforudsigelig hverdag kan manglende oplæring føre til fejlhåndtering, tab og frustration. Implementeringen skal fungere i praksis - ikke kun i teorien.

– Udfordringen er udpeget på baggrund af studier og erfaringer fra Roskilde Universitet og Abena

Hvad består udfordringen af og hvorfor er den svær at løse

Forståelse

Der mangler en fælles forståelse af hele kredsløbet for genbrugelige handsker. Der er usikkerhed om, hvornår handskerne kan anvendes, og hvornår de ikke kan, samt om de kan stå alene eller altid skal suppleres af engangsalternativer. Gråzoner og manglende tydelighed i systemer skaber yderligere usikkerhed, særligt lokalt på stuer og i afdelinger.

Opbevaring

Det er uklart, hvor og hvordan handsker skal opbevares, og hvordan rene og brugte handsker adskilles. Der er spørgsmål om placering af beholdere til vask og håndtering, pladsmangel i afdelingerne og uklarhed om, hvem der styrer mængder og volumen. Det er også uklart, hvor brugte handsker skal hen.

Logistik og vaskeriprocesser

Flows fra aftager til transport, vask og retur er komplekse. Det er uklart, hvem der har ansvar i de enkelte led, og der er risiko for ophobning af brugte handsker. Samtidig er der bekymring for CO₂-aftryk ved transport samt spørgsmål om hygiejne og sikkerhed gennem hele processen.

Adfærd og oplæring

Der er behov for oplæring i korrekt brug af genbrugelige handsker. Nye løsninger kræver ændrede vaner og arbejdsgange, men mange forskellige opgaver, personaletyper og sprog gør ensartet oplæring vanskelig. Travlhed og forstyrrelser øger risikoen for fejl, og der er behov for gentagende instruktion, opfølgning og forankring.

Tværgående styring og implementering

Det er uklart, hvem der ejer og styrer systemet i praksis. Der er behov for ensartet praksis på tværs af afdelinger, og risikoen for fejl øges, når der er travlt og mange parallelle arbejdsgange skal fungere samtidig. Den overordnede udfordring er at sikre, at løsningen fungerer i praksis.

Anbefalinger til handling

Logistik, indsamling og vask skal fungere i hverdagen

Der er behov for sammenhængende løsninger for indsamling, opbevaring og vask, som passer ind i den kliniske praksis. Det skal være tydeligt, hvor handsker opbevares, hvor længe de kan ligge, hvornår de afhentes, og hvordan flowet fungerer også på mindre institutioner med begrænset plads.

Enkle og entydige arbejdsgange efter brug

Sortering og håndtering efter brug er et kritisk led i værdikæden. Det skal være nemt og intuitivt at gøre det rigtige, så genbrugelige handsker ikke blandes med engangshandsker. Nye løsninger bør tage udgangspunkt i eksisterende arbejdsgange og lokale procedurer.

Tydeligt ansvar og tillid til løsning og leverandør

Der er behov for klarhed om ansvar i hele værdikæden, herunder til vask, kvalitetskontrol og sikkerhed. Løsninger, hvor man ikke får “sine egne” handsker retur, forudsætter høj tillid til en fælles, konsolideret løsning med dokumenteret kvalitetssikring.

Information, oplæring og gentagelse i praksis

Korrekt brug forudsætter tydelig information om produktet og løbende oplæring. Viden om, hvad handskerne kan, hvordan de bruges, og hvornår de skiftes, skal understøttes og gentages over tid.

Ledelsesmæssig forankring som forudsætning

Implementering kræver ledelsesmæssig opbakning, klare rammer og prioritering. Uden dette er det vanskeligt at ændre praksis og fastholde nye arbejdsgange.

Udfordring:

Udbuds- og kontraktmodeller understøtter ikke udvikling

Udbuds- og kontraktmodeller er primært indrettet til færdige produkter og korte aftaler. Det gør det vanskeligt at arbejde med OPI, afprøvning og fleksible kontrakter, som er nødvendige for at udvikle og modne nye cirkulære løsninger.

– Udfordringen er udpeget på baggrund af studier og erfaringer fra Abena, Bait og Teknologisk Institut.

Hvad består udfordringen af og hvorfor er den svær at løse

Silo-innovation

Innovation sker ofte lokalt eller regionalt, men løsninger kan vanskeligt skaleres. Gode initiativer stopper, når de møder nationale rammer, og der mangler sammenhæng mellem lokale pilotsucceser og nationale udbud.

Lovgivning og vilkår

Tolkning af regler varierer på tværs af niveauer. Regler opleves som ufleksible og det er risikobetonet at arbejde med udviklingsprojekter, fordi der er usikkerhed om, hvad der er muligt i forhold til dialog, test og samarbejde. Lovgivningen er ofte indrettet til produkter og ikke cirkulære løsninger eller services.

Udbuds- og kontraktmodeller

Udbud er målrettet færdige løsninger og understøtter ikke løsninger der er under udvikling. Der er begrænset mulighed for alternative tilbud og fleksible kontrakter, og korte kontrakter passer dårligt til cirkulære løsninger, der kræver tid. Business cases for cirkulære løsninger kan ikke dokumenteres på forhånd, men efterspørges alligevel.

Kompetencer og tid

Der mangler kompetencer til at arbejde med OPI, innovation og nye udbudsformer. Samtidig er der begrænset tid i organisationerne til at udvikle og modne nye modeller, og innovation konkurrerer ofte med drift.

Strategi og planlægning

Der mangler langsigtet strategisk planlægning for cirkulære løsninger. Det er vanskeligt at lave langsigtede planer for cirkulære løsninger, når udbud, budgetter og udvikling ikke følges ad, og når pilotprojekter og skaleringsbehov ikke passer ind i eksisterende overordnede strategier og planlægning.

Logikken i systemet

Udbudsloven understøtter ikke udviklingsprojekter og produktudvikling. Standarder og krav er ofte tilpasset engangsprodukter, og systemet er indrettet til at minimere risiko frem for at skabe læring. Innovation kræver afprøvninger, udvikling og læring, hvilket systemet ikke er bygget til.

Praktiske udfordringer i implementering

Overgangen fra produktkøb til service- og PSS-modeller er vanskelig. Implementering kræver ændringer i arbejdsgange, kontrakter og ansvar, og returnering, take-back og lokale samarbejder passer dårligt ind i nationale aftaler. Det er vanskeligt at omsætte innovation til stabil drift.

Anbefalinger til handling

Etabler regional styring og fælles organisering

Der er behov for en stærkere regional ramme, hvor udviklingsprojekter kan forankres og styres på tværs. Regional styring kan samle initiativer, sikre sammenhæng og skabe et tydeligt sted, hvor viden, erfaringer og beslutninger samles. Arbejdsgrupper med tværfaglig repræsentation kan fungere som bindeled mellem lokale behov og overordnede strategier.

Skab rum for udvikling parallelt med drift og udbud

Udvikling af nye løsninger kræver mulighed for at arbejde med udvikling parallelt med, og ikke kun inden for eksisterende udbud og kontrakter. Midler og opgaver bør kunne fordeles til relevante aktører i sideløbende projekter, så innovation ikke bremses af korte kontrakter og faste strukturer. Projekter bør kunne organiseres agilt og justeres undervejs.

Styrk business case og beslutningsgrundlag

Manglende eller usikker business case gør det vanskeligt at træffe beslutninger. Der er behov for fælles forståelse af

værdiskabelse og tydelige beskrivelser af økonomi, klimaeffekt og organisatoriske konsekvenser. Beslutningsgrundlaget bør omfatte både økonomiske forhold og bredere klima- og miljøeffekter, så flere typer gevinster kan indgå i vurderingen.

Saml kompetencer og viden ét sted

Kompetencer inden for udbud, jura, økonomi og innovation er spredt og bør samles eller koordineres bedre. Et fælles videns- og kompetencepunkt kan understøtte både udvikling, udbudsdesign og implementering. Samtidig kan erfaringer fra pilotprojekter og regionale initiativer gøres mere tilgængelige og overførbare.

Brug pilotprojekter aktivt i udbudsudvikling

Pilotprojekter bør anvendes strategisk som læringsrum før og mellem udbud. De kan skabe erfaring med nye løsninger, afdække risici og give konkret input til justering af krav, kontrakter og udbudsformer. Læring fra piloter skal dokumenteres og bringes systematisk videre til udbudsansvarlige.

Samlet opsamling og næste skridt

Diskussionerne fra markedsdialogen peger på, at vejen mod genbrugelige handsker i sundhedssektoren ikke alene afhænger af tekniske løsninger, men i høj grad af de økonomiske, organisatoriske og regulatoriske rammer, som løsningerne skal fungere inden for. Implementering forudsætter klarhed om regulering, hygiejne, sikkerhed, ansvar og dokumentation samt tydelige arbejdsgange og praktiske løsninger, der kan fungere i klinisk drift.

Dialogen har tydeliggjort, at eksisterende indkøbspraksis, udbudsformer og kontraktmodeller ofte er indrettet til færdige produkter og lav risiko, hvilket gør det vanskeligt at udvikle, afprøve og modne nye cirkulære løsninger. Usikkerhed om volumen, effekt og økonomi betyder, at investeringer opleves som risikable, og at både offentlige og private aktører kan have begrænset råderum for at gå forrest alene.

På tværs af drøftelserne peges der derfor på nødvendigheden af samarbejder på tværs af værdikæden, tydelig ansvarsfordeling og mere fleksible rammer for udvikling og afprøvning. Pilotprojekter, fælles finansiering, længerevarende og mere fleksible kontraktforløb samt nye samarbejdsmodeller fremhæves som vigtige greb til at dele risiko, skabe læring og opbygge et mere robust beslutningsgrundlag.

I Gate 21 hører vi gerne fra interesserede aktører, som ønsker at indgå i dialog om næste skridt. Det kan være i relation til konkrete indsatser, pilotprojekter eller etablering af projektpartnerskaber, hvor Gate 21 kan påtage sig en koordinerende rolle og bidrage til at afdække muligheder for finansiering og samarbejde.